

[Klim Behnke]

re, at de ønsker at bruge en eller flere millioner kroner. Det vil altså sige, at det er nogle penge, der er frigjort. Det, der er tale om her, er nogle statsubsidier, og det vil altså sige, at staten først har skullet tvangsindkræve pengene i form af skatter eller afgifter. Det betyder, at de virksomheder og den del af produktionen, som er med til at betale de penge, således at de kan blive udbetalt i tilskud, jo ikke har disponeret efter at skulle gøre det, men bliver tvunget til det via vores skattelovgivning.

Derfor mener jeg fortsat, at hr. Baadsgaards og Socialdemokratiets holdning til dette er alt for, for nu at bruge de termer, mikroøkonomisk, man ser for lidt makroøkonomisk på det.

Så vil hr. Baadsgaard gerne have, at det er den endelige regning fra den momsregistrerede virksomhed, der er udgangspunktet for tilskudsberegningen. Jeg må minde hr. Baadsgaard, der har haft indsigt i boligpolitik i mange år, om de problemer, der var, dengang kreditforeningerne brugte momsregninger som udgangspunkt for udbetaling af tilskud. Jamen det var jo et cirkus uden lige, hvor man lånte fotokopier hos hinanden osv.

Med de meget betrængte forhold, der er i mange virksomheder, kan jeg levende forestille mig den håndværksmester, der er fristet til at lave et par ekstra aftryk af fakturablokken, der vedlægges og bliver brugt som tilskudsgrundlag, for på den måde får man nogle ekstra penge i kassen.

Så er svaret selvfølgelig fra dem, der tror på statens fortræffeligheder, at det laver vi bare lidt ekstra kontrol på. Det er vi ikke interesseret i, fordi ekstra kontrol betyder ekstra offentligt ansatte og dermed ekstra udgifter for skatteyderne. Så kører vi stadig væk den forkerte vej med karrusellen, og så får vi stadig væk mere arbejdsløshed, og det er forhåbentlig ikke det, vi skal have.

Baadsgaard (S):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen meget, men sige, at erfaringerne fra tidligere ordninger viser, og fagfolk, der beskæftiger sig med dette, mener, at det vil have en betydelig beskæftigelsesvirkning. Det mener vi i Socialdemokratiet er rigtigt, og derfor har vi selvfølgelig hævdet det, vi hævder, og derfor har vi fremsat forslaget på det grundlag, vi har fremsat det.

Vi er enige om, at vi skal forsøge at gøre det så kontrollabelt som muligt og administrativt så enkelt som muligt, og det mener vi også at vi kan finde frem til, når viljen er til det.

Når jeg nu har ordet i anden omgang, vil jeg gerne lige svare på en ting, hr. Jørgen Estrup spurgte om i første omgang, nemlig om dette skulle opfattes som et endeligt boligpolitisk udspil fra Socialdemokratiet.

Vi taler i boligpolitik i dag om to faser. Jeg mener, vi nu skal koncentrere os om at lave dette, og der er intet i vejen for, at vi hurtigt kan gennemføre det, samtidig med at vi drøfter, hvad der skal ske på længere sigt. De to ting kan godt løbe parallelt. De spænder ikke ben for hinanden. Vi er indstillet på at drøfte også langsigtede løsninger af boligpolitisk art. Vi mener, at dette haster, og det er derfor, vi har fremsat forslaget. Vi håber, at vi får det hurtigt vedtaget, så de mange, der venter på det, kan få en klarmelding her fra Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om en øget byfornyelsesindsats.

Af Baadsgaard (S) m.fl.
(Fremsat 4/4 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Boligministeren (Svend Erik Hovmand):**

I argumentationen for forslaget om en for-